

- 1 Ἐκλαιγεν ἡ κυρά μου,
ἔκλαιν τὸ μίσεμάν μου,
κι' ἀποὺ τὰ δάκρυα λόγον δὲν τυπώννει.
- Ἦτο ἥλιος καὶ θωρώντα
- 5 ἀποὺ τὴν λύπην ἔκλαψεν μιτά μας
κ' ἔραξεν τὰ βουνάρια του κλαμόντα.
Τότε ἡ βροχὴ γρικᾶ μας
κ' ἔβρεξεν εἰς τὴν βούθειαμ μας, θαρώντα
μιτά της νὰ σβηστοῦσιν τὰ λαμπρά μας.
- 10 Ἀμμὲ τοῦ πόθου τὰ λαμπρὰ νὰ σβήση
βροχὴ μηδὲν θαρήση
μηδὲ τὰ δάκρυα ὁ ἥλιος δὲν στεγνώννει.

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.